

Spomienky

Pohoda

1. Lesom kráčal som raz sám, v očiach smútok súmrakov a dní.
V korunách stromov vietor vial, malý drozd spieval jak truba
dúr posledný.

Svoje kroky stáčam tam, kde z diaľky počuť cinkot starých st
rún.

To Danny prsty do pražcov ponoril
a ja tvoj obraz zas pred sebou mám.

R: S malou nádejou vraciam čas, pod hlavu vankúš z dlani máš
a ja sa dívam a moje pery šeptajú.

Ozvenou skál počujem tvoj hlas, spomienky sú plné krás, však
cítim,
že vrátiť späť sa nedajú.

2. Osadou tichá pieseň znie a modrý dym stúpa ku skalám.
A tvoje meno ozvenou zmizlo niekde v diaľke, zase som sám.
Zo stáda stromov sa zrodil deň, ja balím ten svoj starý krám

.

Je čas rozchodov, to viem,
ale v srdci jednu lásku stále mám.

R: S malou nádejou vraciam čas...